

TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE

III. évfolyam, 2. szám

1992 FEBRUÁR

19,50 Ft

FÜGGETLEN KÖZÉLETI LAP

Megkésett mementó

Zsigmond Ferenc
általános iskolai tanárra,
volt igazgatóhelyettesre
emlékezünk az 5. oldalon.

*Tiszabő évek óta
nagyon nehéz helyzetben
van.*

*Sokan rájöttek,
hogy a változásoknak
az oktatás területén,
az iskolában
kell elkezdődniük.
A tekintélyelvű
pedagógiát fel kell
váltani egy olyan
pedagógiával,
amelynek főbb értékei
a türelem,
a tolerancia és a szeretet.*

A tiszabői
iskolakísérletről
írunk
a 4-5. oldalon.

**Töredékek
hadifogságom
történetéből**

A befejező
rész a 3. oldalon
található.

**ÚGY TŰNIK, MINDIG CSAK KISZOLGÁLTA-
TOTT ÜGYFELEK MARADUNK, S TOVÁBB
ÉLNEK A „HIVATAL PACKÁZÁSAI” ...**

Munkatársunk levelét megírta a város önkormányzatának adóhatóságához, melyet a 7. oldalon olvashatnak.

Állami vállalat helyett részvénytársaság

Új utakon a Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat (2. oldal)

Ha mostanság az OTP-ben megfordul az ember, igencsak elcsodálkozik, mert mindig úgy tele van ügyfelekkel hogy alig lehet beférni. Ebből adódik a kérdés: vagy nem szegényedünk, de akkor miért érezzük úgy, hogy mégis, vagy szegényedünk, de akkor mit csinál egy pénzügyintézetben a sok ember?

A FENTI KÉRDÉSRE
KERESSÜK A VALASZT
„MIT MUTATNAK
A PÉNZINTÉZÉTI MUTATÓK?”
CÍMŰ INTERJUNKBAN
A 6. OLDALON.

Állami vállalat helyett részvénytársaság

A privatizáció végső fázisában a Gabona

Úgy tűnik, végérvényesen lezárul a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Gabonaforgalmi és Malomipari Vállalat több mint egy évvel ezelőtt megkezdődött privatizációjának folyamata. A megtett út nem volt simára egyengetve, ráadásul egy elég hosszan tartó interregnumot is át kellett vészelnie a vállalatnak. Mivel a privatizáció módjával s a Gabona jelenlegi helyzetével kapcsolatban is ellentmondásos hírek kaptak szárnyra, felkerestük **Fekete Lászlót**, a vállalat igazgatóját, hogy információinkat első kézből szerezzük.

Csak többszöri nekifutásra

- Azzal kell kezdenem, hogy nem is tavaly kezdődött az a folyamat, aminek most a végére értünk, hanem már jóval korábban. 1989 óta - mióta megszűnt a tröszt, s önállóak lettünk - a vállalat többször is átalakulás küszöbén állt. Először a MEM akarta átalakítani, a mezőgazdasági üzemek ötven százalékos részvételével az akkori törvények által biztosított jogánál fogva. A terv megvalósítását mi hiúsítottuk meg, mert úgy éreztük - akkoriban korántsem álltunk jól gazdaságilag -, hogy két pénztelen házasságának nincs értelme. Aztán elkezdtünk jobban gazdálkodni, az átalakulási törvény is módosult, s úgy éreztük, most már nekünk kell lépnünk. 1990 végén elkezdtük szervezni magunk az átalakulást első-sorban azért, mert akkor már nem volt valóságos tulajdonosunk. Elméletileg a Földművelésügyi Minisztérium, a tulajdonosi jogokat az Állami Vagyonügynökség gyakorolhatná, de valójában egyik sem él vele. Állami vállalat vagyunk, de igazi gazdánk nincs, mindenki számon kérheti rajtunk a gazdálkodást, de senki nem kéri. Ezt szeretnénk volna megszüntetni, és stabil talajt éreznünk a talpunk alatt.

1991-ben kidolgoztuk átalakulási tervezetünket, s ezt 1991. júniusában egyidejűleg elküldtük az FM-nek és az ÁVÜ-nek is. Megkeresésünkre egyik-től sem kaptunk semmiféle visszajelzést egészen decemberig. Akkor sürgetésünkre a minisztérium már reagált azzal, hogy újabb javaslatot kért. Elküldtük, s erre már az FM hozzájárulását adta, s azt el is küldte a Vagyonügynökségnek. Az ÁVÜ idén januárban hajlandó volt fogadni bennünket, és tárgyalásaink azzal zárultak, hogy sor kerülhet az átalakulásunkra, ha újabb

tervezetet készítünk, az eredetileg beküldött ugyanis az 1990. decemberi mérlegünk vagyonértékelését tartalmazta, és azóta egy év eltelt, tehát korrigálni kell. Ezt meg is tettük, s reméljük, hogy most már többszöri nekifutás után az év első negyedében sikerült a privatizációt lebonyolítanunk.

Nincsenek milliós vagyonjegyek...

- A pletykák több milliós vezető vagyongjegyekről, évi ötszáz ezres osztalékokról beszélnek.

- Igen, én is hallottam ezeket, és sajnálom, hogy a helyi lap is ellenőrzés nélkül helyt adott a híresztelésnek. A valóság jóval szürkébb a legendáknál. A megértéshez a következőket kell tudni. A vállalat részvénytársasággá alakul, melynek vagyona 1,9 milliárd forint. A részvények 85 százaléka egyelőre az ÁVÜ tulajdonában marad, tehát állami részvénytöbbségi cég maradunk. Az önkormányzati törvénynek megfelelően az önkormányzat a részvények 5 százalékát kapja. A maradék tíz százalék marad a vállalat birtokában, ezt lehetett dolgozói vagyongjegyek formájában felosztani. Ez volt a mi vagyonerőnk, ennek vagyonnevesítését bonyolítottuk le a törvények nyújtotta keretek között.

- Az említett 10 százalék is durván 200 millió forint. Még ennyi is bőven lehetővé teszi a több milliós vezetői vagyongjegyek szerzését.

- Az összeg igen, de az elosztás módja nem. Az ugyanis három lépcsőben történt a következőképpen. Először is 1990. január 1-jén kapott - kérhető - minden dolgozó egy vagyongjegyet ingyenesen. Ez a jegy a havi nettókereset összegének kétszeresét jelentette értékben. Másodjára 1990. december 1-jén lehetett vagyongjegyhez jutni úgy, hogy egy vásárolt négy ingyenes jegyet kaphatott mindenki. Az érték itt sem haladhatta meg a nettó átlagfizetés kétszeresét. Harmadik alkalommal 1991. január 1-jén lényegében a fenti gyakorlat ismétlődött meg. Ezzel a vagyonelesztás lezárult. Összességében tehát a vállalat bármely dolgozója hozzájuthatott $1+(1+4)+(1+4)$ vagyongjegyhez, ebből kettőt kellett vásárolnia, kilencet ingyen kapott. Vagyis egy tízezer forintos nettó keresetű dolgozó negyven ezer forint ellenében kétszázhuszezer értékű vagyongjegyhez juthatott, s nyil-

ván vannak azért dolgozók a vállalatnál, akik a fenténél többet keresnek. A fentiekből az is kiderül, hogy a vezetők sem juthattak több milliós részvényekhez, hiszen a nettókereset őket is kötötte. Nem akartok részletekbe menni, de az tény, hogy a vállalatnál dolgozó vezetők egyikének vagyonerészesedése sem éri el a 700.000 Ft-ot. Ennyit a milliós hírekről.

...És ötszáz ezres osztalékok sem

- Ez eddig tiszta dolog. Nem kétféle, csak hétszáz ezres. De ha a 28 százalékos osztalékos osztalékot veszem alapul, akkor még ez is évi kétszáz ezer tiszta bevétel jelent.

- Ezzel csak az a baj, hogy nem lesz évi 28 százalékos osztalék. A hírből annyi igaz, hogy egyszer volt rá eset. De az sajnos egyszeri és megismételhetetlen volt, s a vetítési alap akkor egy hónap volt. Igazából kedvezmény volt a cél. A valóság megint szürkébb. A törvény alapján ugyanis az osztalék az adózott eredmény (nyereség) vagyonarányos része. A vagyon a már említett durván kétféle milliárd forint, ebből a vagyongjegy 200 millió, vagyis a vagyon 10 százaléka. Tehát az osztalék mértéke is a nyereség 10 százaléka. Ha százmillió a nyereségünk, ebből tízmillió lehet az osztalék.

Ez a vagyongjegy 5 százaléka, ennyit lehet a részvényekre osztani. Vagyis a legmagasabb részvényre, a hétszáz ezre jár egy évben 35.000 Ft. Ez kicsit messze van a félmilliótól. S ha nincs nyereség, nincs osztalék sem. Mint ahogy sajnos az idén nem is lesz, mert nyereségünk sem lesz.

Nem vagyunk mono- polhelyzetben

- Ezen azért csodálkozom nagyon, mert a múlt év márciusában még 1991-re 140 milliós nyereségre számított a vállalat.

- Mára már kiderült, hogy elképzelésünk megalapozatlan volt. Nagyon bizonytalan volt az év már induláskor is, s a mi gazdálkodásunkra rányomta bélyegét a mezőgazdaság rossz éve, bizonytalan helyzete. A keveréktakaromány termelésben jelentős, közel 40 százalékos visszaesés mutatkozott,

Állami vállalat helyett részvénytársaság

amit a többi ágazatban nem tudunk kompenzálni. Az ismert külgazdasági helyzet miatt az exportunk nagyon veszteséges volt. Belső problémákkal küszködtünk, és az sem vált előnyükre, hogy elég sokáig tartott az igazgatói kinevezés körüli minisztériumi huzavona. Sok összetevője van, hogy nem lesz nyereségünk, de az alapvető veszteséget az ideai kedvezőtlen gabonafelvásárlásunk okozta

- Elnézést, de megint csak értetlenkedni tudok. Hogy vásárolt kedvezőtlenül a Gabona, amikor gazdasági erőfölénnyel való visszaélés miatt még meg is büntették. Az erőfölény nem azt jelenti, hogy úgy alakítja az árakat, ahogy neki tetszik?

- Nem egészen. Mi az említett esetben sem visszaéltünk, hanem próbáltunk élni lehetőségeinkkel. Igazán nem nagy sikerrel. Tulajdonképpen az történt, hogy a termelősövetkezetekkel februárban megkötött gabonaszerveződésünkről nyár elejére, illetve aratásra kiderült, hogy számunkra rendkívül kedvezőtlenek. Az adott pillanatban a piaci árak mélyen alatta voltak a szerveződésekben kötötteknél, s mi azt kértük - ragaszkodtunk hozzá -, hogy ne többre, csak az adott piaci árakhoz igazítsuk a felvásárlási árakat. Ez ellen tiltakoztak a termelők, s miután a megyei fel-

vásárló piacon túlnyomó részesedésben vagyunk, a versenybíróóság mint monopolhelyzetben lévőket kezel bennünket.

Igazán még szerződészegők sem voltunk, hiszen abban az is benne volt, hogy betakarítás előtt visszatérünk a felvásárlási feltételekre. A reálisan gondolkodó mezőgazdasági üzemek be is látták később, hogy nem tehattünk mást. Ha mi a szerződésben foglalt összegben vásároljuk meg a búzát, s az akkori piaci áron exportáljuk, tönkremegyünk. Így is 80-100 milliós veszteségünk lett belőle. Érdekes egyébként, hogy ha fordítva történik, s többet fizetünk, mert közben magasabbak lettek a piaci árak, mint szerződéskötéskor, senki nem panaszkodik. Azt pedig, hogy erőfölényünkkel mennyire éltünk vissza, mi sem mutatja jobban, hogy a 19 gabonafelvásárló vállalat közül mi fizettük a második legjobb árat. A mi monopolhelyzetünk mindig az adott körülményektől függ. Ha jó a termés a megyében, mi vagyunk előnyben, ha gyenge, a termelők. Ha országszerte kevés a gabona, jönnek más megyék felvásárlói, mi futunk a termés után, nekünk kell emelni a felvásárlási árainkat. A múlt évben nekünk nem volt szerencsénk, s emiatt az idén sem valami kedvezően rajtolunk.

Valamerre lépni kell

- Az elmondottak szerint nem valami kedvező alapállásból indul az új részvénytársaság. Vannak-e elképzelések az előrelépésre?

- Keressük a lehetőségeket. Terveink között szerepel alaptőke-emelés mezőgazdasági partnerek bevonásával. Eerre vonatkozóan korábban már kaptunk szándéknyilatkozatokat, a közeljövőben rákérdezzük az érintettek-től, kívánják-e azokat megerősíteni. Próbálunk ilyen céllal külföldi partnereket is keresni. Itthon is igyekszünk más lehetőségek után nézni tevékenységünk bővítése érdekében. Felelősség, hogy mezőgazdasági, sütőipari stb. kooperációs partnert kutatunk fel. Szélesíteni kell piaci lehetőségeinket. Minde nélkülözhetetlenül saját portánkon kell rendet teremteni. Jelentős belső változtatásokra lesz szükség, csökkenteni kell költségeinket, ésszerűsíteni gazdálkodásunkat. De talán ez már egy másik cikk témája lehetne a későbbiekben.

Majd visszatérünk rá. Köszönöm a beszélgetést.

Pásztor

Töredékek hadifogságom történetéből

Mosakodásra, mosásra egyetlen fateknőnk volt. Fűrődni havonta egyszer lehetett. Egy zuhany alatt két fogoly állt. Először egyik kicsit engedték meg a vizet, akkor szappanozni kellett. Utána jött a lemosóvíz. Aki nem igyekezett, annak abból már nem jutott. Ezalatt minden ruhánkat fertőtlenítték, mert a tetű állandó vendégünk volt, hiába intottuk. A másik elősdítől, a poloskától is sokat szenvedtünk. A patkányok szintén nagyon elszaporodtak, ettől az alsó priccen fekvők szenvedtek jobban. Nem pusztították semmivel. Reggel a fogoly brigádvezető ébresztette a többi. Számtalanszor előfordult, hogy ráztuk a lábát valakinek, de bizony az már halott volt. Az első télen a 2500-as létszám-ból 1500 meghalt, mert aki fel-fázott vagy nem tűrte az éhséget, teljesen legyengült. Emiatt sokan a latinába is beleszedültek és belefulladtak. (4x5 m-es, mély gödör volt, középen pallódeszkákkal.) Ezek a képek azóta is visszatérő rémálmaim közé tartoznak.

Nagyon fontos volt a lelki egyensúly, a bizakodás, az Isten-hit. Szerintem, aki nem tu-

dott természetfeletti erőt találni, az elveszett ember volt.

Az utolsó év áprilisában át-helyeztek egy másik fogolytáborba, s ott téglagyári munkát végeztem. Június 18-án csúnya, nyílt törés lett a jobb kezem kisujján. A szesztra hozatott velem két pálcikát, ezek közé „sínbe” tette. Két hónap alatt gyógyult meg. Társaim irigyelték ezt a balesetetem, mert nem kellett dolgoznom. Én viszont nagyon aggódtam, mert az egész kézfejem besárgult, majd a felső bőrréteg lehámlott. Augusztus 20-án sorakozó - a legénységet indítják haza. A tisztüket visszazavarták. Ők „fasiszta kutyák, itt fognak megdöglenni!” Ettől kezdve még nagyobb munkateljesítményt követeltek tőlünk, pihenő nélkül.

Szeptember 8-án mégis teljesen új alsó-felső ruhát, pufajkát kaptunk, és bétéreltek bennünket egy szerelvénybe. Új sötétkék munkaruhánk bal karján tényérnyi széles fehér bevarrás jelezte, hogy hadifoglyok vagyunk. Nem tudtuk, nem mertük hinni, hogy hazamegyünk. Vonatunk kinos lassúsággal, rengeteg veszteg-léssel, de azért haladt - és min-

dig nyugat felé. Október elején megérkeztünk Máramarosszigetre. Ott kb. tíz napot töltötünk el egy laktányában. Utolsó délután történt, hogy órákig sorakoztunk az udvaron, népszámlálás céljából. Közben, agyonfáradva a sarkamra ültem, és nem vettem észre, hogy mellettem áll a számlálást végző orosz. Ezért nagy szidalmak közepette fogdába zárt, miközben orditott, hogy visszavisznek Szibériába. A nyirkos, hideg helyiség oldalfalából hiányzott egy téglá. Átlesve megláttam, hogy a szomszédos fogda ajtaja nyitva van. Gondoltam egy merészet. Kibontottam a falat anynyira, hogy átbújhassak rajta, s bementem a körzetbe, csapatomhoz. Nemsokára újabb sorakozó - keresték a szökött foglyot! Társaim veszekedni kezdtek velem, el akartak árulni. Erre fogtam a pufajkámat, és visszamentem. Amikor kérdőre vontak, arra hivatkoztam, hogy a hideg miatt mentem be, meleg ruháért. Másik fogdába zártak, és ismét Szibériával feleltem. Reménytelen helyzetemben emberi segítséget nem várhattam - hát ismét imádkozni kezdtem. Hosszú

órák után nyílt az ajtó, bevágtak egy hozzám hasonló korú fülöpsházai fiút. Elmondta, hogy reggel négykor jönnek érte, mert indítják őket haza. Átbeszélgettük az éjszakát, miközben majd' megfagyunk. Hajnalban jött is érte az ór. Hirtelen határoztam. Lábamat a befelé nyíló ajtó és a külső közé téve megakadályoztam az ajtó becsukását. Próbáltam magyarázni, hogy nekem is mennem kell. - Igyi! - mormogta, és én futva kerestem meg csapatomat, aminek az elejét már elindították. Odavágódva engem is beleszámoltak a távozók közé. Megmenekültem! Hazáig volt időm gondolkozni, mi lett volna velem, ha akkor nem zárnak mellém egy társat. Meggyőződése, hogy nem volt véletlen!

Amíg mozdonyunk végigfüstölgött a kis falvakon, a harangszót hallva, sírtunk a boldogságtól. 1947. október 13-án este értem haza, Törökszentmiklósról. A vonatról leszállva megcsókoltam szülőföldemet, és megköszöntem Istennek, hogy a „jeges pokolból” kiszabadított. (Vége)

Lejegyezte:
Hajnal Józsefné

Megmozdult az állóvíz...

Iskolakísérlet Tiszabón

Köztudott, hogy a közoktatás általános válságban van. A rendszerváltás nyomán hatalomra jutottak adósak a társadalomnak mind a mai napig egy hosszú évekre szóló - nem egy parlamenti ciklusra, az éppen hatalmon lévő politikai erő szája íze szerint elkészített, parlamenti többséggel kikényszerített, áthajtott, hanem - egy széles társadalmi konszenzuson alapuló, szakmai követelményeknek megfelelő közoktatási törvénnyel. A közoktatásról szóló törvénytervezet koncepciója elkészült, ennek vitája során kialakult vélemények megoszlanak. A társadalom és a pedagógusok várakozással tekintenek az ebben az évben megszülető törvényre.

Tiszabón az oktatás-nevelés az általános válságon túl is mélyponton van évek óta. Az okok sokrétűek. A tanulók nagy része az ANOT (általános iskolai nevelés és oktatás terve) által előírt követelmények minimumának sem tud eleget tenni. Nyolcadik osztály végére nem rendelkeznek azokkal az alapvető ismeretszerző képességekkel, kommunikációs, manuális készségekkel, amelyek nélkül továbbtanulási esélyeik jelentősen lecsökkennek. (Hosszú évek óta a tiszabői továbbtanuló gyerekek nagy része nem állja meg a helyét, lemorzsolódik.) Megállapítható, hogy a tanulók nagy többsége számára, de különösen az iskola 70 százalékát kitevő cigány származású tanulók nagy hányadának nem felel meg az adott, illetve nincs megfelelően kidolgozott pedagógiai program, amely hátránykompenzáló szocializációs hatásával biztosíthatná a gyerekek zökkenőmentesebb beilleszkedését a társadalomba. Egy másik ok az elképesztően mostoha tantermi körülmények. Az iskolának évek óta nincs megfelelő udvara, nincs tornaterme, a tanulók egy része levegőtlen, sötét, eredetileg tornatermi öltözőknek szánt szükségtermelekben tölti napjait. Ezt a feszültséget megoldani hivatott új iskolaépület (négy új tanterem) építése

hihetetlen lassúsággal halad. Az eredeti átadási határidő: 1989. november - jelenleg, 1992. január végén az építkezés nincs befejezve!!!

Új igazgató - új program

Az új igazgató, Tolnai Antal megválasztásával (1989. május) megmozdult az állóvíz, elkezdődött valami a Tisza-parti község iskolájában. Felismerve a változtatás szükségességét, átgondolt, kidolgozott és határozott tervvel, elindított egy iskolakísérletet, amely lehetőséget teremtett - különféle pedagógiai elképzelések, módszerek felhasználásával - olyan sajátos metodikák kidolgozására, amely a helyi körülményeket és adottságokat figyelembe véve alkalmasabb a tiszabői gyerekek megfelelő szocializációjára.

Már az 1989-es tanévben lehetőséget adott tucatnyi szabadidős iskolai klub (szakkör) elindítására. Így az előző években délutánként üresen pangó iskolában (1988-as tanévben csak egy szakkör működött (!) sakkozó, rajzoló, kézműveskedő, sportoló, és egyéb hasznos dologgal foglalkozó gyerekek nyüzsgő hada jelent meg, hogy a vállalkozó szellemű pedagógusok felügyelete mellett napról napra újabb

sikerélményt szerezve, újabb tudással, ismerettel gyarapodva gazdagodjanak. Belső pályázatok kiírásával elindult egy szakmai pezsgés is a tantestületen belül. Ennek egyik eredménye az emberismeret tantárgy kidolgozásának elindulása, és a következő évben az egész iskolában való bevezetése. Ezekon a foglalkozásokon a tanulók önismereti, szituációs játékokkal, beszélgetésekkel olyan képességeket, készségeket szereznek, melyek elősegítik, megkönnyítik életüket, alkalmazkodásukat, beilleszkedésüket. Egy másik pályázat nyomán ma komplex speciális szakiskola működik, amely a továbbtanulásra alkalmatlan, és a szakképző intézetekből lemorzsolódott 14-

pasztalataikat a mindennapi munkájukban kamatoztatják, sikeresen. Egy másik szabadiskolák körébe tartozó módszert is megismerhettek a tiszabői nevelők, ez a Freinet-módszer, melyet az iskolába meghívott előadó, Horváth H. Attila mutatott be.

Az iskola gyógypedagógusai egy igen gyakori olvasási zavar, a dyslexia kezelésére alkalmas módszert ismerhettek meg, melyet felhasználhatnak munkájuk során.

Változó iskolai struktúra

A hároméves iskolakísérlet a végéhez közeledik, ennek értékelése folyamatban van, készül. Kibontakozóban van azonban

16 éves, tehát még tanköteles korú gyerekeknek nyújt elhelyezési és továbbtanulási lehetőséget.

Az elmúlt években a tantestület valamennyi pedagógusa TET-tanfolyamon vett részt. Ez a módszer az amerikai Thomas Gordon - a tanári hatékonyság fejlesztésére kidolgozott - módszere, nagy segítséget nyújt az iskolai konfliktusok megoldásában, amelyből Tiszabón sincs kevesebb, mint más iskolákban.

Az iskola két pedagógusa Waldorf-tanárképző kurzuson vesz részt. Ta-

ennek az iskolakísérletnek néhány fontos eredménye. A megismert módszerek, kidolgozott programok, tanmenetek, tematikák nyomán megváltozott az iskola struktúrája. A program az iskolát három részre bontja. Az első alapozó, előkészítő szakaszban a tanulók tantárgyblokkos rendszerben (anyanyelv- és matematikablokkok) sajátítanak el alapvető ismereteket. Ez a szakasz az első, második és harmadik osztályos tanulókat foglalja magába. A második, úgynevezett ismeretközvetítő

Iskolakísérlet Tiszabőn

szakaszba a negyedik, ötödik és hatodik osztályok tartoznak. Az oktatás-nevelés itt többféle módon történik.

Egyrészt megmarad a hagyományos tantárgyi rendszer, másrészt tantárgyblokkokban (anyanyelv, matematika, ember- és társadalomismeret, természetismeret és művészet), egytanítós rendszerben folyik, felhasználva a tanfolyamokon, előadásokon szerzett tapasztalatokat.

A hetedik, nyolcadikos tanulók tartoznak az orientációs szakaszba, melynek hagyományos rendszere az általános iskolát elvégzők szakképző intézetekhez való kapcsolódását hivatott biztosítani.

A Freinet-módszerű oktatás

Egy másik eredmény az iskolában működő Freinet-műhely, amelyhez szorosabban négy tanulócsoporthoz tartozik. Az itt dolgozó pedagógusok a már említett Horváth H. Attila előadásán túl egy háromnapos továbbképzésen is részt vettek, munkájukat erre, és a létező, de igen gyér szakirodalom tanulmányozására és a korábbi tapasztalataikra építették.

Freinet francia pedagógus, aki gyakorlati és elméleti munkájával megteremtett egy sajátos módszert, egy új pedagógiai szemléletet.

A szabad iskolák körébe tartozó módszer, amit Freinet a munka iskolájának nevez, a gyerekek szabad önkifejezésére, öntevékenységre, a kísérletező szabad munkára épül.

A tanulók sokféle tevékenységen keresztül sajátítanak el ismereteket, szereznek alapvető készségeket, képességeket, ezáltal formálódik személyiségük.

A Freinet-műhely egyik tanulócsoporthja a negyedik b osztály. A negyedik bések a napot beszélgetőkörrel kezdik, amikor is a gyerekek körbeülve oldott, szabad légkörben beszélhetnek mindarról, ami éppen foglalkoztatja őket. Ez - a tanító, a tanulókkal egyenrangú közreműködésével történő beszélgetés - olyan élményeket szabadít fel a gyerekekből, amit ezután szabad szöveg formájában leírnak.

Ezekből a fogalmazásokból - melyek valóban a gyerekek szabad akaratából, valóságos élményeikből, vágyaiból, álmaikból, fantáziálásaikból - állnak össze, különféle technikákkal sokszorosítva, képekkel, rajzokkal illusztrálva, elkészül az osztályújság, amit a tiszabői negyedik bések egy szintén valós élményük alapján PALACSINTÁNAK kereszteltek el. A nap a továbbiakban három részre osztható, az első kettőben a tanulók főleg hagyományos módon anyanyelvi és matematikai gyakorlatokat végeznek, illetve

új ismereteket tanulnak.

A harmadik szakasz, az úgynevezett szabad munka már teljes egészében a Freinet-módszer segítségével szerveződik, végződik.

A tanulók ebben az oktatási formációban felszabadult, oldott légkörben a nem föltétlenül számonkérést erőltető, teljesítményt hajhászó módszerrel, kényszermentesen, a többféle tevékenység között szabadon választva jól érzik magukat az iskolában.

Tiszabő évek óta nagyon nehéz helyzetben van, szinte megoldhatatlannak látszó gondokkal küzd.

De itt már sokan rájöttek, hogy a változásoknak az iskolában kell elkezdődnie. Sokan hiszik, hogy a kényyszerítő eszközöket alkalmazó, tekintélyelvűre épülő pedagógiát elöbbitőbb érdemes lesz felváltani egy olyan pedagógiával, melynek főbb értékei a türelem, a tolerancia és a szeretet.

Tiszabőn is nagyon várják az új közoktatási törvényt. Kíváncsiak, vajon lesz-e lehetőség a helyi tapasztalatokra épült hátránykompenzáló program folytatására, a készülő törvény ad-e egyenlő esélyt a speciális problémákat megoldó, helyi hátrányokat kiegyenlítő, a gyakorlatban bevált, működő szabad módszerekkel dolgozóknak arra, hogy nyugodt finansziális és szellemi légkörben végezhesék munkájukat.

Imrei István

Tíz éve hunyt el
Zsigmond Ferenc

Megkésett mementó

Tíz éve ment el közülünk egy olyan pedagógus, akit városunknak nem szabad elfelejtenie: Zsigmond Ferenc nyugdíjas igazgatóhelyettes, általános iskolai tanár. Bár utolsó munkahelyén lobogtatták néhány napig a fekete zászlót a csontig hasító bőjti szelek, sokan észre sem vették csendes távozását.

Ő volt az utolsó külterületi igazgató. Rendkívül nehéz feladatot vállalt magára, amikor elfogadta Surján és Szakállaspusztá mellé az óballai, újballai, alatkai, sűrűdülői, bartai, szenttamási és pozderkahalmi iskola felügyeletét. Ma e nevek némelyike már csak emlékezetünkben él, az épületek helyét itt-ott a fű is benőtte azóta. Húsztagú nevelőtestületet fogott össze, aminek a létszáma azután lassan fogyott, ahogyan a gyermeké.

Motorkerékpárján fáradhatatlanul járta a terület iskoláit. Ahova nem vezetett bekötőt, oda gyalog ment. Mindig atyai barátként érkezett. Látogatásait a legteljesebb megértés jellemezte. Az ilyenkor felvett jegyzőkönyvek soha nem tartalmaztak rosszindulatú elmarasztalást. Egyenessége, őszintesége csak az igazságot engedte leírni. Ebből adódott, hogy - ha véletlenül mulasztást talált - inkább újra kiment két nap múlva, időt engedve a pótlásra.

Voltak a pártállamnak olyan adminisztratív intézkedései, amelyek sértették a szülők alkotmányban biztosított szabadságjogait. Végrehajtásukat a vezető nevelőkre terheltek, az utasítások kiadását pedig az igazgatóra. Igen nehezebbre esett ezek köteleességszerű közlése, de ezzel a dolgot befejezettek is tekintette. Nem kérte számon ilyen jelentések beküldését. Hagyott bennünket „megfelelkezni” róluk. Cselekedhettünk becsületesen, legjobb lelkiismeretünk szerint.

1968-ban több kisiskolát bezártak. Megszűnt az önálló külterületi igazgatóság. Feri bácsi a Rózsa Ferenc téri (ma: Ipolyi Arnold téri) iskolába került igazgatóhelyettesként. Még nyolc évig dolgoztunk együtt, nyugdíjazásáig.

Igazi „LÁMPÁS” volt ő, aki mindig a helyes utat mutatta. Köszönjük, hogy példát adott szakmaszeretéből, kötelességtudatból, de legfőképpen emberségből, amikor „oly korban” éltünk...

Hajnal Józsefné

Tükröm, tükröm, mondd meg nékem . . .

Mit mutatnak a pénzügyi mutatók?

Ha mostanság az Országos Takarékpénztár és Kereskedelmi Bank Rt. törökszentmiklósi fiókjában - hétköznapi nyelven OTP - megfordul az ember, igencsak csodálkozhat. S minél többször fordul meg, annál jobban, mert mindig úgy teli van ügyfelekkel, hogy szinte alig lehet beférni. Ilyenkor felmerül benne a kérdés, hogy azt a gazdasági helyzetet érzékeli tévesen, amiben él, vagy itt játszik vele optikai csalódás. Vagy nem szegényedünk, de akkor miért érezzük úgy, hogy igen, vagy szegényedünk, és akkor mit csinál egy pénzügyi intézetben a sok ember? A fenti kérdésekre kerestük a választ legrégibb múltor visszatekintő pénzügyi intézetünk vezetőjénél, Kóródi Bélánénál, az OTP fiókgazdájánál.

- Valóban nagy a forgalmunk, amit eleve mutat, hogy a tavalyi napi négy-száz-as átlagforgalmunk hatszázra emelkedett. De azt hiszem, csak ebből nem lehet messzemenő következtetéseket levonni, hiszen nagy területre és széles körre kiiterjedően funkcionálunk. Mi kezeljük a város és a környékbeli települések lakossági OTP-betéteit, az önkormányzatok számláit, a vállalatok, gazdasági szervek betéteit és a vállalkozók betéteit is. Tehát elég szerteágazó a tevékenységünk. Az adataink, ha jól kezeljük őket, sokkal többet mutatnak.

Induljunk ki abból, hogy az 1990. évi összbetéti állományunk értékpapírok nélkülük kb. **770 millió** forint volt, ami 1991 végére **egymilliárdra** emelkedett, tehát jelentősen nőtt. Ugyanakkor viszont nagyot változott az üzleti és lakossági betétek aránya. Míg '90-ben a 770 millió 17 százaléka, 130 millió volt üzleti betét az állományból, addig '91-re ez 31 százalékra nőtt, a **lakossági pedig egy év alatt 83 százalékról 69 százalékra csökkent**. Egyértelmű a tendencia, a betéti állomány nem is keveset nő, de ezen belül a lakossági betétek aránya nem is keveset csökken.

Az adatokból az is kiderül, hogy a betéti állomány növekedése mellett a betétszámlák, betétkönyvek száma csökken. Ezt részben magyarázza az értékpapírok iránti megnövekedett kereslet, hiszen forgalmunk ezen a téren is a '90. évi 50 millióról '91-ben

110 millióra emelkedett. Viszont az is egyértelmű, hogy a betétek számának csökkenésében nagy szerepe van a kispénzű emberek lemaradásának is. Régen sok kis összegű, tíz-, húszezer forintos forgalmat bonyolítottunk, ma már nagyon sokan ennyit sem tudnak betenni.

Az általános darabszám és a kis betétek csökkenése mellett viszont nő a vállalkozói betétek száma. Egy év alatt 710-ről 840-re ugrott, ez 15 százalékos emelkedés annak ellenére, hogy a vállalkozói réteget más pénzügyi intézetek is nagyon megcélozták. Igaz, mi nagyon fontosnak tartjuk, hogy a vállalkozóknak naprakész számlakivonatot tudjunk adni pénzforgalmuk alakulásáról, s ezt naprakészen postázzuk is.

- Számora a fentiekből az tűnik ki, hogy az adatok egy viszonylag szűkebb réteg gazdagodása mellett egy sokkal szélesebb réteg elszegényedése van folyamatban, vagyis jól érzelélem a körülöttem lévő világot.

- Valóban így van, de ezt nem is annyira a betéti, mint inkább hitelviszonyaink tükrözik. Maga az az adat, hogy **hitelállományunk az 1990-es 1 milliárd 420 millióról '90-re 945 millióra csökkent**, jelez valamit, bár nem igazán mérvadó, mert a csökkenés 90 százaléka a kedvezményes kamatozású lakáskölcsönök visszafizetéséből adódott. Sokkal lényegesebb az, hogy építési hiteleink egy év alatt 540-ről 411-re estek vissza, s ebből a 411-ből is csak huszonhatot kértek új családi ház építésére, a többi felújításra, egyébre.

Van azonban ennél is többet eláruló adatunk is. A fizetési képtelenségtől való félelemről, a spórolási lehetőségek szűküléséről talán a személyi és áruvásárlási kölcsönök mutatói árulkodnak leginkább. '90-ben 3400 személyi kölcsönt vettek fel, míg '91-ben 2700-at (20 százalékos csökkenés), összegük 88 millióról 59 millióra csökkent. Míg '90-ben hatszáz-an vettek fel áruvásárlási kölcsönt, '91-ben 280-an (40 százalékos csökkenés), az összeg pedig 15 millióról 9 millióra redukálódott. Ugyanakkor a vállalkozói kölcsönt kérők száma egy év alatt 19-ről 35-re szaporodott.

- Ha **Hitetlen Tamás akarnék lenni, s még a számokban is kételkednék, azt mondhatnám, hogy az adatok semmi mást nem bizonyítanak, mint**

hogy az emberek nem akarják fizetni a magas hitelkamatokat, inkább más-hogy oldják meg kölcsönzési problémáikat.

- Sajnos nem erről van szó, hanem valóban a fizetési képtelenségről. Erről leginkább a kölcsönt felvevők hitel-hátralékai tanúskodnak. Csak néhány jellemző adatot bizonyításként. Az 1990-ben az újrakezdőknek folyósított **61 milliós hitelből** csak 25.000 forint volt a hátralék, 61 millióból 25.000, 1991-ben - jól figyeljen - **45 millióból 4 millió hátralékot** jegyeztünk.

1990-ben 58 milliós személyi kölcsönből 1,2 milliós hátralékot regisztráltunk, 1991-ben 37,5 millióból kétmillió. Pedig szigorításokat is vezetünk be a hitelezésben. Pl. a személyi kölcsön esetében hetvenezerről ötvenezerre csökkentettük a hitelösszeget, de ennyit is csak megfelelő fedezet mellett. A nettó jövedelem háromszorosánál több hitelt nem adunk, tehát ha nincs fedezet, még az ötvenezret sem. Ennek ellenére megnőtt a hátralékos adósaink száma. S nyilván nem azért, mert nem akarnak fizetni, hanem mert ilyen mértékben romlott a fizetőképesség, ha úgy tetszik, fokozódott az elszegényedés.

- Az adatokból viszont az is kitűnik, hogy az OTP-nek nem kell attól tartania, hogy be kell csukni a kapuit. Az egyéb pénzügyi intézetek között őrzi pozícióját, annak ellenére, hogy egyre kevesebben tudnak takarékoskodni, hogy egyre többen kerülnek nagyon nehéz anyagi helyzetbe.

- Pillanatnyilag így van, s reméljük, így is marad. Ennek érdekében nagyon fontosnak tartjuk a személyes kapcsolattartást, igyekszünk régi ügyfeleinket megtartani. Nagyon nagy figyelmet fordítunk az írásos tájékoztatásra, igyekszünk közreműködni alapítványok szervezésében, ha mód van rá, azokat anyagilag is támogatjuk. Egyetlen igazi gondunk van, ez az Ön által is tapasztalt állandó zsúfoltság. Reméljük, hogy 1993-ban beköltözhetünk a mentőállomás melletti új, közeljövőben felépítendő épületünkbe, amely háromszor akkora lesz, mint a mostani, s ahol a teljes fokú gépesítést is meg tudjuk oldani. Bízunk abban is, hogy ott már jobb gazdasági helyzetben lévő embereket tudunk fogadni!

Köszönöm a tájékoztatást.

Pásztor

Levélféle Törökszentmiklós város önkormányzatának adóhatóságához

Tisztelt Adóhatóság!

Köszönettel vettem 1991. december 5-én kelt levelüket, s közlöm - szíves érdeklődésükre -, hogy **tulajdonképpen jól** vagyok.

(Igaz, ilyesmit még formálisan sem kérdeztek, egyáltalán: abban a levélben semmiféle emberi nem volt - ha tetszik tudni, hogy mire gondolok, tisztelt ADÓHATÓSÁG, mert ez volt az **aláírás**, bár kétlém, hogy így anyakönyvezték volna.)

Tetszik tudni, kedves Adóhatóság („Úr” vagy „Kisasszony”, esetleg „Nagyasszony”), annak idején - úgy két éve -, mikor nekifogtunk itt, a városban „szervezkedni”, meg készültünk a választásokra (tetszik tudni, amikor még ki tetszettek miniket nézni a tanács épületéből), akkor szinte mindannyian megegyeztünk abban, hogy valami **emberközeli** és kifejezetten a város lakóit SZOLGÁLÓ hivatalt kell csinálni. Mondhatom, hogy MI (az ezt elhatározó ún. „ellenzék”) győztünk, és erre kapok én is, és a többiek is, egy ilyen levelet. (Mert se egy személyes szó, se egy **aláírás**. Személytelen, maga a megtestesült bürokrácia.)

Komolyan mondom, e levél betege voltam napokig, és vagyok ma is, ha rá gondolok.

Tetszik tudni, tisztelt Adóhatóság, én is azon képviselők közé tartozom, akik igent mondtak a **helyi adókra**. De én, ha előre tudom, hogy **ezeket a papírokat fogják kiküldeni**, „utolsó csepp véremig” harcoltam volna az adók ellen, mert ez egyszerűen mindannak az arculcsapása, amit a rendszerváltozás/rendszerváltás helyi szinten jelenthet.

Higgye el, kedves Adóhatóság, nem könnyű szívvel mond igent az ember adótételekre **ilyen** gazdasági és megélhetési viszonyok közepette, de olyan évünk lesz, amikor igen beosztónak kell lennünk, ha nem akarunk behozhatatlan lemaradásra „szert tenni”, s vállalnunk kell a „filéreskedés” elkerülésére némi népszerűtlenséget is - az adóval. Ön, kedves Adóhatóság azonban a lakosság „megnyerése”, a „tételek” enyhítése helyett a „kis népszerűtlenségből” utálatot csinált (s ha ebben az évben önkormányzati választás lenne, egyedül e levéllel sikerült volna megbuktatnia az önkormányzatot).

Mert: Ön több dolgot is sikeresen összekevert.

Egy: a **polgárnak** nem érdeke, hogy adót fizessen. (Soha a büdös életben nem volt az, csak a mindenkori kormányzat próbálta ezt neki bemagyarázni.) Az úgynevezett közös költségek („közösségi” kiadások) fedezését szolgálják az adók évszázadok óta, melyek vagy érintik az **egyént** vagy nem.

Kettő: piszkosul utálom, ha fenyegetnek (ezt egy „rendszerrel korábban” is rühelltem). Főleg, ha ezt egy olyan hivatal teszi, amelyiknek engem (mint állampolgárt) kellene szolgálnia.

Ezt úgy hívják, hogy „szereptévesztés”. Tisztelettel leszögezem: az adó **beszedése** a hivatal dolga, s ha ezt az állampolgár segíti, akkor azt **illik megköszönni**, s nem úgy zárni egy hovatovább **névtelen** levelet, hogy: „Az adóbevallási kötelezettséget törvény írja elő. Saját érdekében szíveskedjék határidőben elget tenni kötelezettségének.”

Kedves Adóhatóság! A nyavalyát! Először is azért, mert a rendeletet értettem - amikor megszavaztam -, ezt az iratot meg nem értem, mert csak nyomokban emlékeztem arra, amit magyar nyelvnek hívnak. Olyan papírt pedig nem töltök ki és nem küldök sehová, amit nem értek.

Tudom, nem vagyok egyedül. Van egy kollégám, akinek szintén több diplomája van, s ő vette a bátorságot, hogy bemenjen tisztázni néhány pontot, s kifejezetten **felháborodottan jött vissza** a hivatalból. Bocs', de nem vagyok hajlandó vizsgáldásokba belemenni, mert ha egy amúgy békés ember azt mondja, hogy hülyének nézik és úgy is bának vele, akkor ott nincs mit kivizsgálni. (Mert bármi is a vizsgálat eredménye, azt nem lehet tagadni, hogy ezt az érzést keltették benne a **HATÓSÁG** munkatársai.)

Továbbá: sem ún. államigazgatási, sem jogi végzettségem - és egyszerűen nem tudok mit kezdeni azzal az úrlappal, amit mellékelni tetszett, kedves ADÓHATÓSÁG. Az az egyik nagy problémám, hogy ezen olyan kitételek vannak, amik a rendeletben nincsenek, ráadásul ott van egy csomó olyan rubrika, ami a személyi számra vonatkozik. Én az enyémet nem szégyenlem, **de nem hiszem,**

hogy jogom lenne lemondani alkotmányos jogaimról, és kötve hiszem, hogy ne lenne alkotmányellenes az a rendelkezés vagy jogszabály, amely **alkotmányos jogaimat sértő adato** kér. Ráadásul **mások** (lásd 6. pont) személyi számaikat is nekem kellene beírni, ami eleve törvénytelen kell hogy legyen. Ja, és küldtek még egy papírt, ezen valami „közös tulajdonról” is szó van. Igazából nem tudom, miről tetszik beszélni. Mert a ház és a garázs, ami érintett alapvetően, az vagy az enyém, vagy nem az enyém, s eszemben sincs átvállalni senkitől az adófizetési kötelezettséget. Ha pedig nem erről van szó (s erre mérget veszek, még akkor is, ha a leírt szavak ezt jelentik), akkor szerencsebb egy ügyvédet mellékelni minden levél mellé.

(Mert az a csoportosulás, papírokkal való sorban állás, kérdezősködés és tétováság, ami az adóbevallás leadásának utolsó napján a hivatalban látható volt, enyhén szólva is megállító és lehangoló volt, azonkívül, hogy a régi szép „proletárdiktatórikus” időt idézte, amikor még „felül a gálya” - illetve HIVATAL - volt az úr.)

Tisztelt ADÓHATÓSÁG!

Ezzel zárom soraimat, s befejezősül még közlöm, hogy a Petőfi út 48. szám alatt lakom (ha nem hiszik, nézzék meg a polgármesteri hivatalban kifüggesztett listán, ott láttam a képviselők irodájának az ajtaján), a Székács szolgálati lakásában a családommal (az igazgatóm megerősítheti), s ehhez tartozik egy garázs is. Úgy a lakás, mint a garázs után bérleti díjat fizetünk (+ rezsi). Gondolom, ezekre az adatokra van szükség ahhoz, hogy az adót ki lehessen vetni. Ez, ha szigorúan vesszük, három sor. (Ja igen, van Szakállasnál egy hobbink, de ott se közmű, se út, néha tévedésből a vízügy valamelyik gépe egyenget valamit az útnak kinevezett talajon, sárban se ki, se be, úgy-hogy **elég kemény lenne** az után is „kommunális” adót kivetni.)

Persze, van egy „közös tulajdonom” is (mint másnak, gondolom), az ország. Tessék elhinni, hogy az után rendesen fizetek adót (mint a többiek), nyilatkozat nélkül is.

És nagyon szeretném, ha a leírtakat meggondolná és megszívlelné, kedves ADÓHATÓSÁG.

Üdvözlettel:

Kakuk Imre

Városi Művelődési Központ február havi programja

Február 8-án 10.00 óra
Gyermekfarsang
Programok: jelmezesek felvonulása
maskarák készítése
táncverseny
büfé, tombola
Február 9-én 16.00 óra
A Petőfi Általános Iskola tánciskolai vizsgabálja
Február 16-án 16.00 óra
Gergely Róbert, az Emmanuell és a Ma éjjel című slágerlistás dalok népszerű előadójának önálló show-műsora.
Belépő: 130 Ft és 150 Ft
Február 24-én
Az Életmód Klub vendége: Dr. Nagy Róbert asztrológus
Február 29-én 16.00 óra
Baptista gyülekezet szervezésében zenés áhítat
a LAIS együttes közreműködésével
Február 27-én 17.00 óra
Általános iskolások hangversenysorozata
Diszkó: 1992. február 7-én, 14-én, 21-én, 28-án 17.00 órától 23.00 óráig
MÁRCIUSI ELŐZETES
Kossuth születésének 190. évfordulója tiszteletére általános és középiskolásoknak hirdetett pályázat rendezvényei
Március 2-án 15.00 óra
Vers- és prózamondóverseny, valamint szónoklat kategóriák városi bemutatója
Résztvevők:
Bercsényi Miklós Gimnázium
Református Ének-Zenei Tagozatos Általános Iskola
Hunyadi Úti Általános Iskola
Március 3-án 15.00 óra
Vers- és prózamondóverseny, valamint szónoklat kategóriák városi bemutatója
Résztvevők:
Székács Elemér Mezőgazdasági Szak-
középiskola
Petőfi Sándor Általános Iskola
Kölcsey Általános Iskola
Március 4-én 15.00 óra
Énekkarok, kamarakórusok, néptáncsoportok városi bemutatója

Hirdetés

Eladó Gyöngyös központjában 2 + 2
félszobás, telefonos, tehermentes
öröklakás. Érdeklődni: Hajnal, 6000
Kecskemét, Sóllyom u. 7. Tel.: 76/24-
309.

A Damjanich úti Óvoda több mint 100 gyermeknek ad otthont. A „Józan Élet” Egészség és Családvédő Országos Szövetség a társadalmi bajok orvoslására pályázatot hirdetett, ahol az óvoda munkaközössége sikerrel szerepelt.

A felnőttkori betegségek okait gyakran kisgyermekkorban kell keresni, így a táplálkozás javítására, a szokások kialakítására a 3-6 éves kor optimális időszak. Városunk Gabonaforgalmi Vállalatának termékei megfelelnek a korszerű táplálkozási igényeknek (szója, kukorica, rizsliszt...). Az óvodai konyha jó partnernek bizonyult ezen anyagok felhasználásában. Esztétikai és ízhatást tekintve kiváló ételeket készítenek ezekből a termékekből, igaz, eddig csak bemutató jelleg-

gel. Hatása mégis jelentős, hiszen a családok együtt kóstolják meg, recepteket is kapnak az elkészítéshez.

A Sütőipari Vállalat változatos pékárukat készített az óvodában megtartott bemutatóra és kóstolóra.

Minden héten kedden és csütörtökön délelőtt ezek a készítmények az óvodában megvásárolhatók.

A Gabonaforgalmi Vállalat, az óvodai konyha és a Sütőipari Vállalat segítségével a pályázati pénzt konyhai felszerelésekre költötték.

Az Életkultúra Társulás „Bölcs Napok” pályázatán is részt vesz az óvoda. A pályázat célja, hogy kedvet csináljon olyan életkultúrára, melynek alapja a jó egészség és a Föld védelme. **Busai Barbara**

Lehet egy kéréssel több?

Számos út vezet ki városunkból, sokféle el lehet jutni rajtuk. Egy azonban nem visz messzire. Végállomás Óballa. Közel van, és néha mégis oly távol! Elég sok idős ember él odakint. Szorgalmasak, dolgozók. De az évek felettük is múlnak. Erejük fogy, egészségük romlik.

A Szociális Gondozási Központ mindenkinek segít, aki ezt igényli. Naponta 32 ebédet szállítanak ki, hétfőtől péntekig. Csak az autóbusz-megállóhoz kell elmenni érte. Harminc olt veszik át, kettőnek házhoz viszi egy tiszteletdíjas gondozó, aki emellett szükség-

szerint a házimunkában, bevásárlásban is segít nekik. Orvosi rendelés heti három alkalommal van: hétfőn, szerdán, pénteken. Így az egészségügyi ellátásuk is biztosított. Azonban a betegség, a rosszullet nincs tekintettel a rendelés napjaira. Az mindig a legrosszabbkor jön! A sürgős segítség hívásához egyetlen telefon áll rendelkezésre - a boltban. Mit tudnak csinálni az idős, beteg emberek hét végén vagy éjszaka, ha ott a baj? Egy segélykérő telefonra igen nagy szükség lenne! Másik probléma a rossz út. Eddig még nem volt nagy tél, mégis

kétszer annyi idő alatt lehet kijutni, mint nyáron. Így az autós ember sem tud gyors segítséget vinni. A Törökszentmiklós és Vidéke januári számából értesülhettünk a Városfejlesztési Alapítvány kuratóriumának megalakulásáról. A rendelkezésükre álló pénzüsség felhasználásával kapcsolatban néhány nagyon fontos javaslatot olvastunk. Mivel városunk polgárait további javaslatlatterületekre buzdítják, így a fenti problémák megoldása érdekében kérdezzük nagy bizalommal: - „Lehetne egy (két) kéréssel több?”

Hajnal Józsefné

Törökszentmiklós és Vidéke Független Közéleti Lap

Szerkesztőség: Törökszentmiklós, Kossuth L. út 135., Pf. 100. Telefon: 13.
Megbízott szerkesztő: Szurmay Zoltán
Tervezőszerkesztő: Bódi Béla

Kiadásért felelős:
Törökszentmiklós és Vidéke Újság Alapítvány

Nyomda Szolnok, Verseghy út 35.

ISSN 0866-1839